

Okresný úrad Banská Bystrica
Odbor starostlivosti o životné prostredie
Nám. L. Štúra č.1,
974 05 Banská Bystrica

Vec: S T A N O V I S K O ÚNIE ako zástupcu pozemkových
spoločenstiev a súkromných vlastníkov lesov k k zámeru vyhlásiť NP Muránska Planina
a jeho zóny a k návrhu Programu starostlivosti o NP Muránska Planina a CHVÚ
Muránska planina na roky 2020-2049

Štátna ochrana prírody SR doručila verejnými vyhláškami **návrh dokumentácie ochrany prírody a krajiny - Projekt ochrany Národného parku Muránska planina a jeho ochranného pásma** (územie európskeho významu SKUEV0225 Muránska planina, SKUEV0282 Tisovský kras, SKUEV0203 Stolica, SKUEV0204 Homoľa, SKUEV0728 Podpoľana) a **Program starostlivosti o Národný park Muránska planina a jeho ochranné pásma** (Chránené vtáčie územie SKCHVU017 Muránska planina – Stolica, územia európskeho významu SKUEV0225 Muránska planina, SKUEV0282 Tisovský kras, SKUEV0203 Stolica, SKUEV0204 Homoľa, SKUEV0728 Podpoľana a SKUEV0285 Alúvium Muráňa).

Z obsahu predloženej dokumentácie vyplýva, že zámerom ŠOP SR je významná úprava činností, definovaných v predmetných vyhláškach Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky.

Predložený návrh Programu starostlivosti o Program starostlivosti o Národný park Muránska planina a jeho ochranné pásma, bol jedným z výstupov projektu „Vypracovanie pilotného programu starostlivosti o NP Veľká Fatra, NP Muránska planina a CHKO Cerová vrchovina v súlade s **prehodnocovaním chránených území**“ kód ITMS 24150120042 financovaný z Operačného programu Životné prostredie 2007-2013 ukončený v roku 2015.v celkovej hodnote 3,5 milióna Eur.

V rámci projektu sa mali:

- 1) **vymapovať, obnoviť a aktualizovať údaje o lesných, nelesných biotopoch a o rastlinách a živočíchoch,**
- 2) **zhodnotiť stav a doterajšiu starostlivosť o poľnohospodársky využívanú krajinu, lesné a nelesné ekosystémy,**
- 3) **určiť hlavné predmety ochrany a stanoviť hlavné ciele manažmentu v Programoch starostlivosti o chránené územia, obnoviť tematické štátne mapové diela o osobitne chránených územiach a vypracovať návrh štruktúry zhodnotenia kvalifikovanej starostlivosti o prírodné ekosystémy a vytvorenie systému na podporu rozhodovania, (SPR)**
- 4) **analyzovať vlastnícke a užívateľské vzťahy k pozemkom v chránených územiach**
- 5) **ROKOVAŤ s vlastníkmi a užívateľmi o alternatívach zabezpečenia cieľov**

Na základe kontraktov dodávateľa výstupov projektu SOFTIP, a.s. Bratislava, nebolo CELÉ územie prehodnotené, nedostatočne sa zhodnotil stav a doterajšiu starostlivosť o poľnohospodársky využívanú krajinu, lesné a nelesné ekosystémy, pričom rokovania s vlastníkmi a užívateľmi o alternatívach zabezpečenia cieľov mali úplne formalizovaný charakter (úvodné a záverečné stretnutie pri šálke termoskovej kávy za ktoré si firma zinkasovala desiatky tisíc Eur). Výstupom mal byť elektronický nástroj, ktorý jasne nastaví manažmentové opatrenia do

konkrétnych porastov a pomôže konkrétnym obhospodarovateľom jednoznačne sa oboznámiť s manažmentovými opatrenia na nimi spravovanom území **a tieto aj dodržiavať, pokiaľ došlo k zhode s ochranou prírody.**

Máme za to, že tieto prístupy neboli dodržané a preto v zmysle ods. 4 § 50 Zákona č. 543/2002 o ochrane prírody a krajiny predkladáme zásadné pripomienky k dokumentom zámeru vyhlásiť NP Muránska Planina a jeho zóny a k návrhu Programu starostlivosti o NP Muránska Planina a CHVÚ Muránska planina na roky 2020-2049. V súlade a v rozsahu „Oznámenia“ č. OU-BB-OSZP1-2020/007031-2-Ku z 24.1.2020 a jeho príloh:

- 1) Žiadame materiál stiahnuť z pripomienkového konania a vrátiť navrhovateľovi (ŠOP SR) na:
 - opätovné vymapovanie, obnovenie a aktualizáciu údajov o lesných, nelesných biotopoch a o rastlinách a živočíchoch a zhodnotenie stavu a doterajšej starostlivosti o poľnohospodársky využívanú krajinu, lesné a nelesné ekosystémy s dodržaním ustanovení §56 platného zákona o ochrane prírody a krajiny
 - **PODROBNÉ PREJEDNANIE** so všetkými vlastníkmi a ostatnými dotknutými subjektami (obhospodarovateľmi lesov a poľnohospodárskej pôdy a obcami)
 - **prepracovanie dokumentácie v zmysle ICH PRIPOMIENOK.**

Pripomienka je zásadná

- 2) Žiadame, aby v súlade s Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 471 z 24. mája 2006 ku Koncepcii ochrany prírody a krajiny bodB.2 Štátna ochrana prírody preukázala zabezpečenie dohôd o určení výšky a spôsobe poskytnutia náhrady za obmedzenie vlastníckych práv SO VŠETKÝMI DOTKNUTÝMI SUBJEKTAMI

Pripomienka je zásadná

Odôvodnenie zásadných pripomienok:

Zásadná pripomienka č.1

- A) Rešpektovanie práv a právom chránených záujmov dotknutých subjektov, **akými sú pozemkové spoločenstvá a vlastníci súkromných lesných pozemkov** bolo už v tejto prvotnej fáze bolo narušené tým, že v rámci procesu spracovania dokumentácie ochrany prírody a krajiny v rámci projektu „Vypracovanie pilotného programu starostlivosti o NP Veľká Fatra, NP Muránska planina a CHKO Cerová vrchovina v súlade s prehodnocovaním chránených území“ **neboli oboznámení s výskumom na ich pozemkoch, čím im nebol poskytnutý dostatočný časový rámec pre účinnú účasť.** Práve dostatočný časový rámec pre účinnú účasť je jedným z krokov, ktorý má zabezpečovať Štátna ochrana prírody, kedy je SR viazaná Dohovorom o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, ktorý bol publikovaný ako oznámenie Ministerstva zahraničných vecí SR pod č. 43/2006 Z.z. (ďalej len Aarhuský dohovor). Národná rada Slovenskej republiky s dohovorom vyslovila súhlas svojím uznesením č. 1840 z 23. septembra 2005 a rozhodla, že dohovor je medzinárodná zmluva podľa čl. 7 ods. 5

Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Podľa čl. 8 tohto dohovoru každá strana sa usiluje podporovať, pokiaľ sú ešte možnosti otvorené, **účinnú účasť verejnosti na príslušnej úrovni počas prípravy vykonávacích predpisov a iných všeobecne použiteľných právne záväzných pravidiel orgánmi verejnej moci, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie.**

Výsledky účasti verejnosti – a tým sa nemyslí iba verejnosť na strane štátnej ochrany prírody ale aj na strane neštátnych vlastníkov lesa sa majú zohľadniť v najvyššej možnej miere.

Aarhuský dohovor má charakter medzinárodnej zmluvy, ktorou je SR viazaná ako zmluvou o ľudských právach a slobodách a daný dokument je zaradený do zmlúv vymenovaných v čl. 7 ods. 5 Ústavy SR.

Preto je potrebné vnútroštátnu úpravu danej problematiky aplikovať tak, aby zároveň nebol porušený Dohovor, ak tento Dohovor zaručuje občanom SR viac práv ako samotná vnútroštátna úprava. Posudzujúc vnútroštátnu úpravu v tomto svetle, táto úprava je sčasti kompatibilná s úpravou v Aarhuskom dohovore, sčasti však práva vyplývajúce z Dohovoru nie sú premietnuté do vnútroštátnej úpravy. Vnútroštátna úprava predpokladá časový rámec pre účinnú účasť určitých skupín na pripomienkovom procese počas prípravy vykonávacích predpisov, pokiaľ sú možnosti na pripomienkovanie ešte otvorené. **Jedná sa práve o prípad pripomienkovania zámeru vyhlásenia ochrany osobitne chránených častí prírody, ktorý časovo predchádza vydaniu všeobecne záväznej vyhlášky vo veciach ochrany prírody a krajiny.**

Z informácií od dotknutých pozemkových spoločenstiev vyvodzujeme, že pri vymapovaní, obnovení a aktualizácii údajov o lesných, nelesných biotopoch a o rastlinách a živočíchoch a pri zhodnotení stavu a doterajšej starostlivosti o poľnohospodársky využívanú krajinu, lesné a nelesné ekosystémy, v rámci projektu Vypracovanie pilotného programu starostlivosti o NP Veľká Fatra, NP Muránska planina a CHKO Cerová vrchovina v súlade s prehodením chránených území“ **mohlo dôjsť k porušeniu. § 56 zákona OPaK**, ktorý upravoval akúkoľvek činnosť, ktorá sa týka monitoringu, výskumu biotopov živočíchov či rastlín a práva a povinnosti dotknutých strán, pričom v zmysle *ods. 3 oprávnená osoba je povinná pred začatím výskumu uzavrieť s vlastníkom, správcou alebo nájomcom pozemku, na ktorom sa má výskum vykonať, dohodu o podmienkach jeho vykonania a v zmysle ods. 5 pri vykonávaní výskumu je oprávnená osoba povinná rešpektovať práva a oprávnené záujmy vlastníka, správcu a nájomcu pozemku, na ktorom sa výskum vykonáva.*

Takto získané dáta, použité v dokumentácii ochrany prírody tak považujeme za dáta získane protiprávnym konaním a nemôžu byť použité v ďalších konaniach.

Preto žiadame o opätovné zmapovanie pri dodržaní ustanovení § 56 zákona OPaK.

- B) K samotnému obsahu Dokumentácii ochrany prírody a krajiny vychádzajúc z §54 ods.6 zákona OPaK spochybňujeme, že návrh opatrení na lesných pozemkoch bol vypracovaný so zohľadnením výsledkov komplexného zisťovania stavu lesa a rámcového plánovania a určených modelov hospodárenia v dotknutom území, keďže bol realizovaný v „Vypracovanie pilotného programu starostlivosti o NP Veľká Fatra, NP Muránska planina a CHKO Cerová vrchovina v súlade s prehodením chránených území“ len na výberovej vzorke neprekračujúcej 15% územia.

Preto žiadame prepracovať návrh opatrení na lesných pozemkoch so zohľadnením výsledkov komplexného zisťovania stavu lesa a rámcového plánovania a určených modelov hospodárenia v dotknutom území.

- C) K samotnému obsahu Dokumentácii ochrany prírody a krajiny vychádzajúc zo základnej filozofie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES o ochrane voľne žijúceho vtáctva, ktorá hovorí, že okrem výberu lokalít sústavy Natura 2000, ktorý sa má vykonať na čisto vedeckom základe, **MUSIA OPATRENIA PODĽA OBIDVOCH SMERNÍC PRIHLIADAŤ NA HOSPODÁRSKE, SOCIÁLNE A KULTÚRNE POŽIADAVKY A REGIONÁLNE A MIESTNE VLASTNOSTI DOTKNUTÝCH ÚZEMÍ.**

Obsahom napadnutého Dokumentácii ochrany prírody a krajiny nie je vysporiadanie sa so základnou otázkou **nevyhnutnosti aplikácie režimu bezzásahovosti** pred možnosťou aplikácie režimu **aktívneho menežmentu** a to najmä s dôrazom na skutočnosť, že by ním došlo k obmedzeniu vlastníckeho práva súkromných vlastníkov lesov v menšom rozsahu – t.j. zodpovedajúcom **nevyhnutnej miere** vyžadovanej článkom 20 Ústavy Slovenskej republiky.

„Ochrana prírody“ v tomto smere najčastejšie argumentuje so štandardmi IUCN (Svetová únia ochrany prírody), hoci zo Smernice pre manažmentové kategórie chránených území (IUCN,1994) vyplýva, že ľudské zásahy (napr. v prospech zachovania biodiverzity alebo enviromentálnych služieb) nie sú vylúčené ani z tých najprísnejších CHÚ (Dudley 2008).

Požiadavka na schválenie programov starostlivosti o veľkoplošné chránené územia zaradené do chránených vtáčích území je však v podaní slovenských ochranárov len snaha o rozširovanie prísne chránených zón. Aj súčasný zákon o ochrane prírody ide vysoko nad rámec požiadaviek IUCN, alebo, lepšie povedané, je s nimi v rozpore svojou šablónovitosťou a nepružnosťou voči reálnym enviromentálnym, sociálnym aj ekonomickým okolnostiam.

Uplatňovanie „ochrany prírodných procesov“ a „bezzásahového režimu“ aj oficiálnymi zložkami ochrany prírody na Slovensku na čoraz väčšej výmere lesov, prirodzene znižuje aj možnosti ťažby a využívania dreva. Podotýkame, že máme na mysli ťažbu dreva realizovanú v zhode s princípmi trvalo udržateľného hospodárenia v lesoch, ktoré zabezpečuje vyvážené plnenie ekologických, ekonomických a sociálnych funkcií lesov. Vďaka racionálnemu a modernému obhospodarovaniu nám lesy poskytujú dostatok suroviny pre súčasnosť, aj pre budúce generácie. Preto celá kultúrna Európa vníma drevo ako strategickú surovinu, ktorej rozumné využívanie a spracovanie podporuje regionálny priemysel a zvyšuje zamestnanosť.

Lesnícko-drevársky sektor sa stáva jedným z pilierov ekonomiky. Navyše, ukladaním uhlíka v lesoch, v produktoch z vytŕaženého dreva, a jeho náhradou za neobnoviteľné suroviny a energiu, lesnícko-drevársky sektor významnou mierou prispieva k zmierneniu klimatickej zmeny.

Argumentácia samotných inštitútov životného prostredia v orgánoch EÚ je preto najlepšou odpoveďou proti nezmyselnému a ničím neodôvodnenému ponechávaniu obrovského územia lesov na Slovensku na „ochranu prírodných procesov“ a „bezzásahovému režimu“ (a to navyše v zmenených lesoch).

Činnosťou „ochrany prírody“ na Slovensku pri presadzovaní koncepcie bezzásahovosti a ochrany prírodných procesov, jej uplatňovaním v neprirodzenom (zmenenom) prostredí

chránených území na Slovensku spôsobila „ochrana prírody“ už k dnešnému dňu odumretie stromov na tisíckach hektárov. V dôsledku toho došlo k ochudobneniu biodiverzity a k zníženiu výmery „zásobárni“ uhlíka v lesných ekosystémoch a jeho zrýchlené uvoľňovanie (vrátane veľkej časti pôdneho uhlíka) do atmosféry.

Štátna ochrana prírody týmto (vedome, či nevedome) ignorujú plnenie cieľov Kjótskeho protokolu na znižovanie emisií skleníkových plynov a zhoršujú celkovú bilanciu oxidu uhličitého v sektore lesného hospodárstva a využívania krajiny. Obmedzenia „ochrany prírody“ spôsobujú mnoho ďalších negatívnych sociálno-ekonomických a finančných dopadov.

Navrhované opatrenia v podobe „nezasahovania“ do lesných biotopov sú v súčasnosti veľmi sugestívne prezentované ako VŠESPÁSA. **Závažným pochybením predloženého návrhu je preto absencia ekonomického a sociálne zhodnotenia vplyvu uplatňovania obmedzení bežného obhospodarovania s dlhodobým výhľadom limitov, regulatívov a opatrení na život ľudí v dotknutých obciach.**

Preto žiadame vypracovať ekonomické a sociálne zhodnotenie vplyvu uplatňovania obmedzení bežného obhospodarovania s dlhodobým výhľadom limitov, regulatívov a opatrení.

D) K samotnému obsahu Dokumentácii ochrany prírody a krajiny - programu starostlivosti vychádzajúc zo základnej filozofie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES o ochrane voľne žijúceho vtáctva, ktorá hovorí, že výber lokalít sústavy Natura 2000 **sa má vykonať na čisto vedeckom základe** uvádzame, že na základe **Oponenčného posudku K PROGRAMU ZÁCHRANY Hlucháňa hôrneho (Tetrao urogallus Linnaeus, 1758) na roky 2018 – 2022, Banská Bystrica, 13. apríla 2018** spochybňujeme navrhnuté opatrenia v ekologicko-funkčnom priestore EFP2 – hniezdiská lesných druhov, dutinových hniezdičov a dravcov, ktorý zahŕňa aj druh HLUCHÁŇ hôrny (Tetrov hlucháň, Tetrao urogallus) podľa **PROGRAMU ZÁCHRANY Hlucháňa hôrneho (Tetrao urogallus Linnaeus, 1758) na roky 2018 – 2022, Banská Bystrica, 13. apríla 2018**. Absenciou kompletného odborného posúdenia z rôznych odborných hľadísk je preto potrebné dospieť k záveru, že Dokumentácia ochrany prírody a krajiny **nie je vedeckým materiálom.**

Preto žiadame zhodnotiť potreby opatrení na dosiahnutie cieľov ochrany v ekologicko- funkčných priestoroch na čisto vedeckom základe, so zapojením širšieho okruhu vedeckej obce a odborníkov aj z lesníckej oblasti.

Zásadná pripomienka č. 2

- A) Nevyhnutným ústavným imperatívom, ktorého splnenie bezo zvyšku je potrebné vyžadovať pred schválením **dokumentácie ochrany prírody**, je aby v zmysle čl. 20 ods. 4 Ústavy SR bola za nútené obmedzenie vyplatená plná primeraná náhrada, t.j. za všetky ujmy, ktoré núteným obmedzením vzniknú a nie iba za drevnú hmotu, resp. zvýšené náklady na hospodárenie, ako je tak tomu dnes.

Z tohto hľadiska je nevyhnutné novelizovať celé ustanovenie § 61 Zák. 543/2002 Zb. v platnom znení a naň nadväzujúce vykonávacie právne predpisy. Pritom princíp tejto novelizácie musí vychádzať z toho, že štát musí náhradu zaplatiť, bez toho aby si to vlastník, ktorý je

obmedzený, uplatnil v osobitnom konám a aby to bol štát, ktorý vyčíslí ujmy a náklady na primeranú náhradu, ktorú je povinný dňom stanovenia obmedzení vlastníkom uhradiť. Vylúčiť je potrebné zo zákona to, že tento nárok je prekludovateľný. Keďže ujma nevzniká pri obmedzeniach len na drevnej hmote, popr. zvýšených nákladov na hospodárenie, je potrebné v prvom rade zákonnou formou špecifikovať všetky ujmy, ktoré z titulu obmedzení vznikajú. K tomuto momentu možno príkladmo vymenovať ujmy vznikajúce z dôvodu obmedzenia - z dôvodu strát na príjmoch z leso-hospodárskej činnosti, strát na príjmoch z turistického ruchu, strát na príjmoch zo zákazu prevodu vlastníckeho práva, resp. predkupného práva štátu, strát na príjmoch zo zákazu poľnohospodárskeho využívania pozemku, strát na príjmoch z výkonu práva poľovníctva, strát na príjmoch z obmedzeného územného rozvoja, straty z možnosti využitia predmetných pozemkov na hypotekárne, záložné a úverové účely, za stratu z možnosti využitia predaja týchto pozemkov, lebo takto obmedzené pozemky nikto nekúpi a pod.

Predkladaná dokumentácia ochrany prírody v navrhovanom spôsobe určenia a riešenia výšky poskytnutia náhrady za obmedzenie bežného obhospodarovania obsahuje len vymenovanie nástrojov podľa §61 - zámena pozemku za iný vhodný pozemok vo vlastníctve štátu, ak je možná, nájom pozemku, výkup pozemkov do vlastníctva štátu, zmluvná starostlivosť, finančná náhrada.

Samotný prenájom pozemkov, výkup pozemkov a zámena pozemkov, ktoré sú upravené v § 61a az 61c zákona sa ako formy náhrady uplatňujú v tých prípadoch, keď v dôsledku obmedzení a opatrení vyplývajúcich zo zákazov a iných podmienok ochrany prírody a krajiny ustanovených týmto zákonom alebo na jeho základe dochádza k obmedzeniu bežného obhospodarovania.

Z hľadiska zadanej úlohy preto považujeme za nevyhnutné, aby pred tým ako sa o dokumentácii rozhodlo, došlo k legislatívnym zmenám, ktoré stanovia povinnosť, podľa ktorej momentom stanovenia obmedzení musí byť súčasne vyplatená náhrada za všetky ujmy, ktoré vlastníkovi dotknutého územia z tohto titulu vzniknú. **Stanovenie obmedzenia musí súčasne určiť exaktne a nezameniteľné čo je predmetom ochrany, z akého dôvodu, aké obmedzenia sa stanovujú a koľko za to patrí vlastníkom náhrady a kto ju k momentu stanovenia zóny dotknutým vlastníkom reálne uhradí.**

Dopracovať sa za súčasného stavu k reálnemu vyplateniu majetkovej ujmy je podľa skúsenosti pozemkových spoločenstiev tak zložitá a manipulovateľná, že záleží len na vôli štátneho úradníka a spoločenstvá sú v polohe prosebníkov. Poskytovanie náhrad v súvislosti s **programami starostlivosti** je o to akútnejším problémom, že podľa v súčasnosti prezentovaných názorov ochranárskych inštitúcií a tým vlastne aj orgánov ochrany prírody, pretože tieto si všetky názory ochranárskych inštitúcií nekriticky osvojujú, by stanovenie opatrení znamenalo vylúčenie možnosti výnimky zo zákazov a obmedzení, ak je to pre predmet ochrany vhodné.

Podmienkou, ktorú považujeme za nevyhnutnú aj z hľadiska dodržania čl. 20 ods. 4 ústavy je to, že zákonná úprava náhrady za obmedzenie vlastníckych práv z dôvodu ochrany prírody **nemôže zostať v podobe nároku, o ktorý možno požiadať a ktorý je dokonca prekludovateľný**, ako je to dnes vyjadrené v ustanovení § 61 ods. 7,8 zák.543/2002 Zb. v platnom znení. Takáto súčasná právna úprava v prvom rade **priam explicitne znerovnoprávňuje v tomto vzťahu štát na jednej strane a neštátneho vlastníka na strane druhej:**

Súčasný právny stav teda znamená, že na jednej strane je vlastník povinný dodržiavať všetky v ňom uvedené obmedzenia svojho vlastníctva, **ale deklarovaná náhrada za tieto**

obmedzenia je iluzórna, resp. závisí od rozhodovacej činnosti štátneho úradu, t.j. toho subjektu, ktorý obmedzenie stanovil a ktorého snahou je podľa našich skúseností náhradu nepriznať, resp. komplikovať konanie o jej priznaní. Tento stav okrem vyššie uvedeného súčasne znamená aj neobjektívnosť rozhodovania, keď o priznaní náhrady rozhoduje v samostatnom konaní ten istý subjekt, ktorý má náhradu vyplatiť, t.j. štát.

Oprávnenosť tejto našej požiadavky už potvrdili aj medzinárodné inštitúcie, ktoré dokonca vyjadrili údiv nad tým aký je stav riešenia náhrad za nútené obmedzenie vlastníckeho práva u nás v súčasnosti.

Povinnosť dodržiavať nútené obmedzenie vlastníckeho práva vlastníkom a povinnosť štátu, ktorý toto nútené obmedzenie zákonom stanovil, zaplatiť za ujmu vzniknutú týmto obmedzením primeranú náhradu, sú totiž rovnocenným prvkom synalagmatického právneho vzťahu, ktorého charakteristikou je vzájomnosť plnení, t.j. povinnosť dodržiavať nútené obmedzenie vlastníckeho práva je podmienená reálnym vyplatením náhrady za toto nútené obmedzenie vlastníckeho práva, resp. len ak štát vyplatil primeranú náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva, je oprávnený vynucovať dodržanie nútených obmedzení vlastníkom.

Schválenie predloženej dokumentácie ochrany prírody preto podmieňujeme novelizáciou ustanovení zákona a jeho vykonávacích predpisov o náhrade za ujmy, ktoré obmedzením vznikajú, pričom trváme na okamžitej a plnej náhrade za všetky obmedzenia a všetky ujmy.

- B) Spracovateľ vo všetkých častiach predloženej dokumentácie dotýkajúcej sa financovania navrhovaných opatrení uvádza - „predpokladaný spôsob financovania“ **nie zdroj financovania, ktorý bude skutočne použitý.**

Pritom v zmysle uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 471 z 24. mája 2006 ku Koncepcii ochrany prírody a krajiny v zmysle bod B2 vláda uložila ministrom životného prostredia „pri predkladaní návrhov akýchkoľvek chránených území zabezpečiť dohodu o určení výšky a spôsobe poskytnutia náhrady za obmedzenie vlastníckych práv; v súvislosti s touto podmienkou novelizovať zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov.“ Je teda neprijateľné, aby boli schválené dokumenty ochrany prírody, pre ktoré nie sú „zabezpečené dohody o určení výšky a spôsobe poskytnutia náhrady za obmedzenie vlastníckych práv“
V neposlednom rade je neprijateľné, aby medzi zdroje uvádzal spracovateľ okrem zdrojov EÚ a štátneho rozpočtu aj vlastné zdroje prijímateľa.
Z uvedeného by vyplývalo, že opatrenia ochrany prírody, aj keď možno s časťou, ale predsa by mal hradíť súkromný vlastník/obhospodarovateľ.

V Bytči 20.02.2020

Ing. Milan Ovseník
predseda ÚNIE